

Registre, at den vil blive en fortrinlig Haandbog for alle Kvindesagens Talsmænd. Indenfor Værkets Ramme findes der næppe et Spørgsmaal, hvorpaa den ikke giver fyldigt Svar. Den bør ikke savnes i nogen Bogsamling, hvor man vil søge Vaaben til Kampen for Kvindens Frigørelse.

Fredrik Bajer.

Kvinderne og Valgene.

Med dette Emne til Forhandling afholdt „De samlede Kvindeforeninger“ et offentligt Møde i Onsdags i Rømersgade 22. Fru Johanne Meyer aabnede Mødet: Det havde maaské undret mange, at Kvinderne, som ikke havde politisk Valgret, indkaldte til Møde angaaende de politiske Valg. Men jo mere klar Kvinderne bliver over, at de gør et samfundsnyttigt Arbejde, enten de som nu gør Arbejdet i Skoler, i Kontorer, paa Værksteder og Fabriker, eller de i Hjemmet plejer og opdrager Børnene og opretholder Hjemmet med Orden og Hygge, jo mere bliver de ogsaa klar over, at, naar de i lige saa fuldt Maal som Mænd frembringer Samfundsværdier, saa er det meningsløst, ja i høj Grad skadeligt for Samfundets Ve og Vel, at Kvinden er uden Medbestemmelsesret i de offentlige Sager, som paa saa mange Maader griber ind i Hjemmets fine Traade.

Fru Louise Nørlund holdt derefter et interessant Foredrag og belyste med en bidende Kritik det uretfærdige og latterlige ved Kvindens umyndige Stilling. Derfor maatte Kvinderne møde til Valg og fremsætte deres berettigede Krav ved Valgmøderne og i alt Fald støtte de Kandidater, som vil fremme Kvindesagen. Det kan ikke være Kvinderne ligegyldigt, hvem der sidder i den lovgivende Forsamling. Højre i Danmark er ikke konservative, de er reaktionære, og vi véd, hvad vi kan vente, hvis Mænd som Matzen, Ploug, Styhr eller en anden Lars er Partiets Ledere, — se Forhandlingen i Rigsdagen om Kvindernes Sag, de Herrers Omsorg og Beskyttelse for Kvinderne gik saa vidt, at de ikke vilde lukke Real- og Latinskolerne op til Fællesundervisningen af Frygt for, at det skulde forderve Dyd og gode Sæder. Kvinderne maa opdrages i det skjulte, bort fra de slæmme Mandfolk, ja, de Herrers Omhu for Kvinden gik endog ud over Livets Grænser, idet de ikke turde gaa ind paa Ligbrænding for Kvindernes Skyld, hvis der nemlig var kriminelle Sager, hvorved det var nødvendigt at undersøge Ligene, kunde de ikke gøre dette, naar de var brændte.

Fru Nørlund betonedede stærkt, at i vore Dage søgte de forskellige Lag i Folket Repræsentanter, der kunde varetage deres Interesser; Haandværkeren søgte sin, Bonden sin og Arbejderen sin, men hvem kunde bedre varetage Kvindens Interesser end Kvinderne selv? derfor maatte de ind i selve den lovgivende Forsamling. — De maatte derfor af al Magt støtte de Kandidater, som vilde arbejde for Kvindesagen.

Efter Fru Nørlunds Foredrag, som vakte levende Bifald, talte Hr. Landstingsmand P. Knudsen, som fandt det glædeligt at høre Kvinderne stille saa bestemte Krav,

ti naar der ikke stilles Fordringer, saa opnaas heller intet. Det gaar med Kvinderne som med Arbejderne, det første, de lærte, da Socialismens Bevægelse rørte dem, var dette, at de havde Ret til at leve som andre Mennesker, og de optraadte fordrende. Kravet om Kvindens Ret kan stilles paa forskellig Maade. Kvinderne kan for det første organisere sig, de kan dernæst opsøge sig allierede, som vil hjælpe dem i deres berettigede Krav, og det kan derfor være ret at slutte sig til Oppositionen. Magthaverne i Samfundet vil ikke godvilligt give Kvinderne denne Ret; dersom de vilde det, da havde de kunnet det for længe siden, naar de i saa lange Tider har siddet ved Styret. Ikke en Gang den kommunale Valgret blev gennemført.

Socialdemokratiet, hvis Formaal er at kæmpe for alle de smaa og fortrykte, kæmpede ogsaa for Kvinden. De hjalp Kvinderne til at organisere sig i Fagforeninger, de krævede samme Løn for samme Arbejde som Manden. Kun ved at kræve fik man noget, og stillede man ikke store Fordringer, fik man aldrig de smaa gennemførte.

Hr. Folketingsmand Bajer talte om Hustruens retslige Stilling og henviste til sit Forslag, som han i sin Tid indbragte om Hustruens Ret til at raade over selvstændigt Erhverv. Hr. Bajer havde ofte set, hvorledes en stræbsom Hustru, der levede med en fortrukken Mand, paa Grund af de forfærdelige Ægteskabslove var fuldstændigt prisgiven til Mandens Vilkaarlighed og Brutalitet. Alt, hvad hun erhvervede, var han eneraadende over. Ved at læse et Indlæg i denne Sag af Forfatterinden Hilda Aagaard blev Hr. Bajer fastere i sit Forsæt: at indgive et Forslag i Rigsdagen om Hustruens Ret til at raade over selvstændigt Erhverv. Hr. Bajer bebrejdede de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, at de ikke, saa vidt ham bekendt, havde arbejdet for Kvindernes Ret, og stillede et direkte Spørgsmaal til Hr. Knudsen herom. Hr. Knudsen svarede, at naar de hjalp Kvinderne til at organisere sig, da var dette at berede Jordbunden, at skaffe Betingelse til at vende den offentlige Mening.

Man vedtog derefter en saalydende Resolution:

„Forsamlingen udtaler sin Tilslutning til Tanken om Kvindens sociale og politiske Ligestillelse med Manden, og venter af Oppositionens Kandidater, at de som Rigsdagsmænd vil arbejde for denne Tankes Realisation. „De samlede Kvindeforeninger“ tilsiger under denne Forudsætning Oppositionens Valgagitation al mulig Støtte.“

Fru Johanne Meyer, som havde været Mødets Dirigent, takkede Foredragsholderne, og bragte Hr. Bajer paa Kvindernes Vegne en særlig Tak, fordi han de mange Aar havde talt Kvindernes Sag, ogsaa den Gang, da ingen forstod Sagen og kun havde Latter til Svar.

For de Kvinder, som ikke var til Stede ved Mødet, vil vi meddele, at de, der ønsker at yde lidt af Tid og Kræfter paa at støtte de oppositionelle Kandidater, kan henvende sig paa „De samlede Kvindeforeninger“s Kontor, Klosterstræde 22, hvor alle Oplysninger kan faas angaaende denne Sag.

Børns Udvikling.

Om en hyppig forekommende Aarsag til Børns langsomme og mangelfulde aandelige Udvikling“ holdt Dr. med. V. Lange forleden Aften i Privatlærerforeningen for en talrig Tilhørerkreds et interessant Foredrag. Han viste, at den mangelfulde Udvikling ofte skyldtes en Sygdom, der bestaar af Svulster i Næsesvælgrummet. Disse Svulster forhindrer Individet i at aande gennem Næsen, at udtale Næselyde, og gør Hørelsen mangelfuld ved det Tryk, de forårsager paa det enstaokiske Rør. Disse Svulster kan uden Fare borttages. Børn, der lider af denne Sygdom er let kendelige paa den aabentstaaende Mund og det sløve Ansigtstryk. Kendskabet til denne Sygdom og dens Indvirkning paa de aandelige Evner er ikke stort mere end 20 Aar gammel, og skyldes hovedsagelig vor Landsmand Dr. V. Meyer, men nu er den Genstand for Forhandling i alle civiliserede Lande, og flere Steder har man endog foreslaaet at tage den under offentlig Behandling. I Frankrig og Tyskland har man foreslaaet at oprette ved Skolerne et medicinsk Raad, der skal undersøge Børnene førend de optages i Skolen og give Attest for, at deres legemlige Tilstand er saaledes, at de er i Stand til at taale den aandelige Anstrængelse. Enhver, der beskæftiger sig med Børneopdragelse, maa være Dr. Lange taknemmelig, at han har henledt Opmærksomheden paa dette saa hyppig forekommende Tilfælde, hvorved vist megen uretfærdig Straf vil kunne undgaas baade i Skolen og i Hjemmet. Ogsaa Samfundet maa være de Herrer Læger taknemmelig, der har draget denne vigtige Sag frem, ti mange af de Individ, der tidligere ansaas for abnorme, vil vist nu ved en heldig Operation sættes i Stand til at modtage en Opdragelse, der kan gøre dem til nyttige Samfundsborgere. Dr. Lange nævnede i sit Foredrag flere Eksempler fra sin Praksis, hvor han havde frelst Børn fra at blive anbragt paa Abnormanstalter, ligesom han fortalte om en stakkels Dreng, der var bleven jaget bort fra tre Pladser, fordi han ikke kunde høre og forstaa, hvad man sagde ham, men som nu efter Operationen var kommen tilbage til det Værksted, hvorfra han sidst var bleven vist bort, og udfylder sin Plads til Principalens fuldstændige Tilfredshed.

Foredraget udkommer om en Maanedstid, og vi anbefaler det da til vore Læseres Opmærksomhed, idet vi beklager, at Pladsen ikke tillader os at omtale det videre.

Kvinden som Embedsmand.

Ved det ny Varefrilager er ansat en Visitatrice, der (efter Finanslovforslaget) skal have 800 Kr. om Aaret. Til det gamle Frilager havde Damer slet ikke Adgang, fordi deres Paaklædning lettere tillader dem at smugle Varer ubemærket bort. Denne Bestemmelse er forandret ved det ny Frilager, og Visitatricen skal her, naar Toldvæsenet mistænker nogen Dame for at smugle, undersøge Vedkommende. Arbejdstiden for hende er som for Toldvæsenets andre Funktionærer fra 7 Morgen til 7 Aften.